

عنوان مقاله:

پالینواستراتیگرافی و بازنگری گروه شمشک در شمال اصفهان (کاشان - زفره) به کمک داینوفلاژله ها

محل انتشار:

فصلنامه علوم زمین، دوره 22، شماره 86 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

ابراهیم قاسمی نژاد - استاد، دانشکده زمین شناسی، پردیس علوم، دانشگاه تهران، تهران، ایران

مصطفی اسدی - کارشناسی ارشد، پژوهشکده علوم زمین، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، تهران، ایران

منوچهر شاهمرادی - کارشناسی ارشد، پژوهشکده علوم زمین، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، تهران، ایران

سید علی آقائباتی - دانشیار، پژوهشکده علوم زمین، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، تهران، ایران

طیبه محتاط - دکتری، گروه دیرینه شناسی، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

سازند نایبند به ستبرای ۱۷۵۰ متر درکوه چال سفید (بخش بزرگ) واقع در ۴۵ کیلومتری جنوب باختر کاشان و ستبرای ۱۸۲۰ متر در کوه زرد در ۶ کیلومتری شمال باختر زفره به منظور تعیین سن دقیق و تفکیک مرز تریاس با آنچه که در منابع متفاوت به عنوان ژوراسیک تعیین شده است و با توجه به ترکیب سنگی مشابه شیل و ماسه سنگی تفکیک ناپذیر به نظر می رسد، نمونه برداری شد. از مجموع طبقات یادشده ۷۵ نمونه در کوه چال سفید و ۲۲ نمونه در کوه زرد برای مطالعات پالینولوژی برداشت شد و پالینوزوناسیون بر مبنای داینوفلاژله های شاخص انجام شد. در نتیجه چهار پالینوزون در کوه چال سفید و دو پالینوزون در کوه زرد شناسایی و تفکیک شد. در کوه چال سفید پالینوزون *Rhaetogonyaulaxwigginsii* با سن نورین پیشین تا میانی نمونه های ۱ تا ۲۴ و ستبرای ۱۶۰ متر از برش را در بر می گیرد. پالینوزون *Suessia listeri* با سن نورین میانی نمونه ۲۵ تا ۲۸ و ستبرای ۱۴۰ متر را شامل می شود. پالینوزون *balmei Hebecysta* با سن نورین میانی نورین پسین، با ستبرای ۵۵۰ متر نمونه های ۲۹ تا ۳۶ از برش مورد نظر را شامل می شود. پالینوزون *Rhaetogonyaulax rhaetica* با سن رتین پیشین میانی با ستبرای حدود ۹۰۰ متر، از نمونه ۳۷ تا انتهای برش ادامه پیدا می کند. در کوه زرد پالینوزون *Hebecysta balmei* با سن نورین میانی تا نورین پسین نمونه های ۴ تا ۱۵ و ستبرای ۴۴۲ متر را شامل می شود و پالینوزون *Rhaetogonyaulax rhaetica* با سن رتین پیشین تا میانی نمونه های ۱۶ تا ۲۲ و ستبرای ۴۹۱ متر را در برمی گیرد. با تعیین سن این طبقات مشخص شد که نهشته های ژوراسیک در این دو منطقه وجود ندارد و طبقاتی که در منابع زمین شناسی به عنوان نهشته های ژوراسیک تفکیک شده اند سن رتین دارند. بر روی این طبقات، نهشته های کرتاسه با ترکیب آهکی کاملاً متمایز قرار می گیرند. مهم ترین عامل احتمالی که باعث حذف طبقات ژوراسیک در این دو منطقه شده است رویداد زمین ساختی سیمین میانی است که با ایجاد فرازمین و دوره های فرسایشی در چنین مناطقی باعث تشکیل نشدن و حذف رسوبات ژوراسیک شده است.

کلمات کلیدی:

تریاس پسین، پالینوزوناسیون، داینوفلاژله، ایران مرکزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1390973>

